

[Eva Møller]

mærke den samme sag, som lovforslaget nu lægger op til kun skal behandles af én myndighed.

Hertil kommer, at der i dag med mange myndigheder involveret i administrationen af fondslovgivningen ofte rettes henvendelse til den forkerte myndighed, fordi kompetence og arbejdsopgaver mellem disse forskellige myndigheder kan være vanskelig at overskue, hvis man ikke er specialist på området.

På denne baggrund må det hilses med tilfredshed, at Fondsregistret foreslås nedlagt, simpelt hen fordi alle fonde i dag bliver registreret hos skattemyndighederne. Lige så tiltrængt er det, at al fondsmyndighed med en enkelt undtagelse nu samles hos én myndighed, nemlig Justitsministeriet. Industriministeriet skal som hovedregel fortsat være fondsmyndighed for de erhvervsdrivende fonde. Også dette er en klar og tiltrængt forenkling.

Forslaget om at fjerne bestemmelsen om, at der i fondsbestyrelser skal være medarbejderrepræsentation, når det drejer sig om moderfonde, der driver virksomhed vedrørende massemedier, finder jeg også rigtigt. Det må være naturligt, at eksempelvis dagblade, som drives af fonde, der har til formål at sikre den redaktionelle uafhængighed, frit kan sammensætte fondsbestyrelsen. For disse fonde er det selvfølgelig af stor betydning, at deres uafhængighed af private, organisatoriske, erhvervs-mæssige og offentlige interesser bevares.

Forslaget om, at de små fonde med aktiver på højest 1/4 mio. kr. undtages fra fondslovens tilsynsregler og ligeledes fra skattepligten efter fondsbeskatningslovgivningen, kan vi også tilslutte os. Dette er en klar forenkling af det i dag ofte urimelig store papirarbejde, som sådanne små fonde har, og samtidig må det konstateres, at de i forvejen i praksis ikke betaler skat.

Sammenfattende kan det siges, at vi her behandler et lovforslag, som forenkler, moderniserer og afbureaukratiserer til gavn for såvel offentlige som private. Det bør kunne vedtages af et bredt flertal.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg vil starte med at sige, at vi i Venstre har mange gode grunde til at glæde os over det lovforslag, nr. L 113, regeringen her har fremsat.

Det er jo ganske enkelt sådan, at det regelsæt, som har udviklet sig på fondsområdet og

på visse foreningers område siden 1983-84, har vist sig at være så utrolig bureaukratisk, så utrolig ressourcekrævende og så utrolig uigennemsigtigt og uforståeligt for borgerne, at det er aldeles på høje tid, at man ændrer reglerne.

Jeg skal nævne nogle af de punkter i lovforslaget, som gør, at vi i Venstre helhjertet støtter forslaget, og at vi vil gøre mest muligt for at få forslaget behandlet hurtigt i Retsudvalget.

For det første er det ganske naturligt, som det også er beskrevet i bemærkningerne til forslaget, at man koncentrerer fondsmyndighederne på nogle ganske få, nemlig i Justitsministeriet og Industriministeriet og med en vis uddelegering til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen for så vidt angår de erhvervsdrivende fonde. Det synes vi er overordentlig fornuftigt og vel i virkeligheden i dag en del af den praksis, som kører.

Jeg vil dernæst sige, at jeg synes, det er ganske naturligt, at den regnskabsmæssige kontrol med disse fonde og foreninger, som agtes omfattet af lovforslaget, fremover i større grad, end det har været tilfældet tidligere, kommer til at hvile på nogle af fondene antagne revisorer. Hidtil har der været visse fonde, som jo ikke lovbundet har været forpligtet til at have revision, men det bliver dem, som nu efter lovforslaget skal omfattes af loven, der bliver forpligtet til at have revision. Det synes vi i Venstre er en ganske naturlig ting at gøre på dette område i lighed med det, man har i aktieselskaber og anpartsselskaber.

Vi synes også, det er en ganske udmærket idé, at man ligefrem pålægger i § 25, stk. 4, den antagne revisor at foretage indberetning til fondsmyndigheden, hvis ikke alting går strikte efter reglerne.

Derfor synes jeg, at hr. Ove Fichs betæneligheder i den henseende, som jeg forstod han gav udtryk for, kan lades ude af betragtning.

For det andet – og det er ikke den mindste vægt, vi lægger på det i Venstre – ser vi det som et overordentlig stort fremskridt, at en række fonde og institutioner undtages fra fondslovgivningen. Jeg tænker på de fonde, som er omfattet af forslaget § 1, nr. 1-5, og § 2, nr. 2, og selvfølgelig reglen om, at fonde under 250.000 kr. i aktiver undtages.

Det kan ikke være rigtigt, at idrætsforeninger og andre institutioner, som gør et fortræffeligt stykke arbejde for bl.a. ungdom og ældre, og hvad ved jeg – i særdeleshed på idrættens om-